

NYÁRI VERSEK ÉS DALOK

Volt egyszer egy dinnyeföld,
dinyeföldön dinnye nőtt.
Egy sem piros, egy sem zöld,
csupa sárga volt a föld!

Hüvelykujjam almafa,
mutatóujjam megrázta,
középső ujjam felszedte,
gyűrűsujjam hazavitte,
a kisujjam mind megette,
megfájdult a hasa tőle!

Horváth Imre: Mit kívánjak nyárra?

Homokvárhoz: kupacot,
Horgászoknak: kukacot,
Hegymászóknak: nagy hegyet,
hús fagyihoz: friss tejet,
folyópartra: fát, nagyot,
vakációt -száz napot!

Weöres Sándor: Volt egy szép ládika

Volt egy szép ládika,
nőtt benne egy almafa,
én azon az almafán
dinyét szedtem délután.
Nagyot ugrott Sárrika,
beszakadt a ládika.

NYÁRI VERSEK ÉS DALOK

Osvát Erzsébet: Kánikula

Rekkenő hőség,
kánikula.
Lógó nyelvvel
lohol egy kutya.
Virágok szirmát
belepte a por,
esőre szomjas
fű, fa és bokor.
Levél nem rezzen,
szellő nem matat.
A kert kapuján
néma csend- lakat.

Gazdag Erzszi: Nyár

Cserregnek a verebek.
Nagy újság van, gyerekek!
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalka.

Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.

Nézd, hogy zsigog az utca!
Mennyi lányka, fiúcska!
Rétre mennek labdázni,
fogócskázni, cicázni.

Drégely László: Nyári tánc

Tarka réten,
Fák alatt,
Fiúk- lányok
Játszanak.
Körbe állva,
Táncot járva,
Mindenkinek
Víg a párja-
Velük mulat
Tündér lánya,
Napsugár a
Koronája.

Devecsery László: Strandon

Ticcs,
toccs,
liccs,
loccs,
fröccs.
Kis fröccs.
Nagy fröccs.
Kis fröccsenés.
Nagy fröccsenés.
Csobbansz kicsit,
csobbansz nagyot,
úgy csinálod, mint a nagyok.....

Medencébe hogyan mennél,
akkor lassan vizes lennél!

Beleugrasz, nem kíméled:
bevizeded a környéket!

NYÁRI VERSEK ÉS DALOK

Osvát Erzsébet : Szivárvány

Napsugár, ha süt,
esőcsepp perreg,
nézz fel a magasba,
nyisd ki jól a szemed:
csodát látsz, gyönyörűt,
hétszín szalagot
hétszínű szivárvány
tündököl, ragyog.
De néhány pillanat
s eltűnik az égen –
mintha csak álmodtad
volna egy mesében.

Andók Veronika: Vakáció

Láttam a napot, súgta a szélnek:
Várnak a tavak, csónakok, stégek.
És tényleg a táblán virul egy szó,
Csupaszín betűkkel: VAKÁCIÓ!

Két hónap napfény vár ránk a nyárban,
Kószálunk vígan viruló tájban,
Hűsítő tavakra, strandokra járunk,
Nincs is ilyenkor boldogabb nálunk.

Tekergünk sokat, nem riaszt felhő,
Csalogat mező, hívogat erdő.
Aranykalász közt pipacsok égnek,
Kék búzavirág suttog a szélnek.

Távol a gyorsvonat füttye után
Kaláccsal, cukorral nagymama vár.
Játszani, nyaralni, élni de jó!
Szeretünk, szeretünk, VAKÁCIÓ!

Markó Béla: Tulipiros tulipán

Tulipiros tulipán,
rózsaszínű rózsza,
kandikáló kankalin,
borongós boróka.

Süндörög a sündisznó,
sósabb lesz a sóska,
varjú varrja dolmányát,
megcsípi a csóka.

Cserélik a cserefát,
megnyírják a nyírfát.
Csuka száját becsukják,
soha ki nem nyitják.

Zelk Zoltán: Nyár

Tudjátok-e, mit énekel
a csobogó kis patak?
„Gyertek, igyatok vizemből,
szomjas madarak!”

Tudjátok-e, mit zizegnek
a réten fűszál, virág?
„Gyertek hozzám lakomára,
megéhezett barikák!”

Tudjátok-e, mit susognak
az erdőben a lombok?
„Gyertek aludni árnyamba,
ti elfáradt vándorok!”

S tudjátok-e, mit énekel
fáradt vándor és madár?
„Szép az erdő, szép a mező,
gyönyörű a nyári táj!”

NYÁRI VERSEK ÉS DALOK

Nemes Nagy Ágnes: Nyári rajz

Hogy mit láttam? Elmondhatom.
De legjobb, ha lerajzolom.
Megláthatod te is velem,
csak nézd, csak nézd a jobb kezem.

Ez itt a ház, ez itt a tó,
ez itt az út, felénk futó,
ez itt akác, ez itt levél,
ez itt a nap, ez itt a dél.
Ez borjú itt, lógó fülű,
hasát veri a nyári fű,
ez itt virág, ezer, ezer,
ez a sötét gyalogszeder,
ez itt a szél, a repülés,
az álmodás, az ébredés,
ez itt gyümölcs, ez itt madár,
ez itt az ég, ez itt a nyár.

Majd télen ezt előveszem,
ha hull a hó, nézegetem.
Nézegetem, ha hull a hó,
ez volt a ház, ez volt a tó.

Bartos Erika: Gyümölcskosár

Itt van a nyár, száz napsugár
hívogat a kertbe!
Érik a sok édes gyümölcs,
szaladj gyorsan, szedd le!

Piros almát almafáról,
körtefáról körtét,
akassz meggyet füleidre,
szedj apró ribiszkét!

Falatozz a földről epret,
dús bokorról málnát,
tálba szedd a sötét szedret,
vödörbe a szilvát!

Barackfának tetejéről
integess a Napnak,
szőlőtőke ezer fürtjét
puttonyodba dobjad!

Végül itt egy görögdinnye,
hatalmas, zöld labda,
gurítsd haza, úgysem fér be
gyümölcskosaradba!

NYÁRI VERSEK ÉS DALOK

Kányádi Sándor: Nyári zápor

Virágon lepke,
tarka pillangó,
körüle zümmög,
dong a dongó.
Fű, virág, minden
áll mozdulatlan.
Izzad a lepke,
olyan meleg van.
"Borul, beborul,
vigyázz pillangó!
Bújjunk, bújjunk el"-
dongja dongó.
Felhő az égen,
borul a napra.
Megáll a lepke
egy pillanatra.

Libbenne szárnya
jaj, de már késő.
Dördül az ég, és
zuhog az eső.

Zuhog a zápor,
ázik a lepke.
Szorítja szárnyát
nagy dideregve.

Aztán a felhő,
ahogy támadt,
fordít a tájnak
hirtelen hátat.

Kisüt a nap, és
a kis pillangó
szárítja szárnyát,
s dong a dongó.

Devecsery László: Felhőjáték

Kinn a réten, nyári réten,
nyár-délután, könnyű szélben,
hanyatt fekvé, álmodozva,
néztem fel az ég-magasra.
Felhők jöttek, felhők mentek,
játszottak, mint a gyerekek:
fogócskázta, felnevettek,
azután meg tovább mentek.
Tovább mentek, messze szálltak,
formát formára formáltak!
Jött egy sárkány: lángot lelve,
szél-játékban ellehelte...
Hullámozott mögötte tenger:
hajó rajta, de nincs ember;
utána hal, mely jókora,
mosolya felhőből jópofa...
Láttam még törpét, óriást,
madarat nagyot: bóbítást,
szél-fújta felhő-trombitát,
szárnyakkal nyulat: elrepült,
felettem a szél hegedült...
Varázslat történt számtalan,
felhők játszottak száz mesét,
s a délután is véget ért

Radnóti Miklós: Június

Nézz csak körül, most dél van és
csodát látsz,
az ég derüs, nincs homlokán
redő,
utak mentén virágzik mind az
ákác,
a csermelynek arany taréja nő
s a fényes levegőbe villogó
jeleket ír egy lustán hősökdő
gyémántos testü nagy szitakötő.

